

ČINNOSTI PŘEDŠKOLÁKŮ PRO TÝDEN 1.–5. ČERVNA 2020

Integrovaný blok: ROZKVETLÝ SVĚT

Téma: „Tady jsem doma“

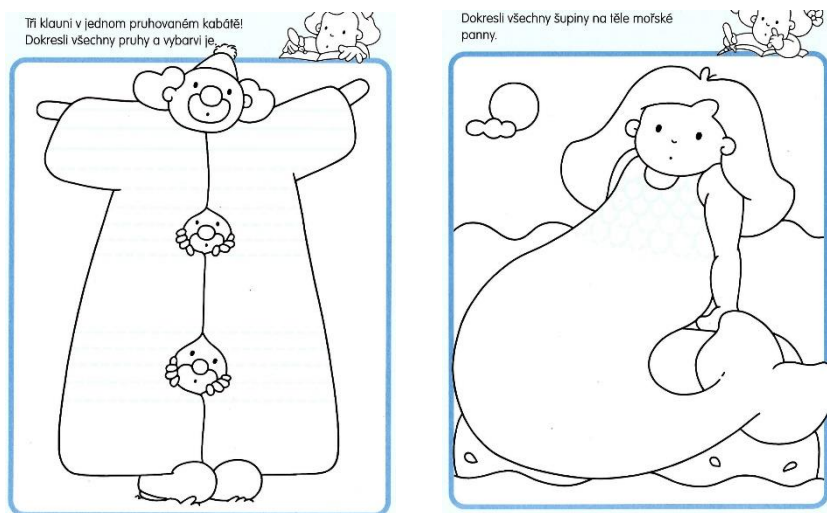
Zpracovala Mgr. Blanka Prudilová

Rodiče, přečtěte prosím dítěti jednoduché pokyny:

Dítě a jeho tělo

Pocvič si ruku! Dnes se zaměříme na dlouhé rovné čáry a obloučky.

Máš doma tyto pracovní listy ↓↓ Proužky i šupiny jsou na nich předkreslené (tady nejsou vidět).

Nedělej celý pracovní list najednou! Vypracuj část a odpočiň si.

Vstaň, projdi se, třeba se napij a vrať se k práci.

► Když tě bude bolet ruka, uvolni si ji cvičením, které znáš ze školky. Cvič oběma rukama:

① Nejdřív protřep ruce v zápěstí, jako když z nich po umytí vytřepáváš vodu do umývadla.

② Zahraj si na piano! Polož prsty na stůl a představ si, že jsou to klávesy piana. Zvedej střídavě prstíky obou rukou jeden za druhým. Oba palce, pak oba ukazováčky, prostředníčky, prsteníčky, malíčky. Ostatní prsty se konečky opírají o stůl. Prostřídej všechny prsty. Opakuj dvakrát.

③ Představ si, že mačkáš těsto! Otevři dlaně a roztáhni silou všechny prsty. Držíš těsto. Sevři obě dlaně silou v pěsti, zmáčkni těsto. Povol prsty a znovu je roztáhni. Opakuj pětkrát.

④ Představ si, že tvoje ruka je kytička, která se rozvíjí. Zavři dlaně v pěst. Postupně rozevírej jeden prstík za druhým, jako když se rozvíjí poupátko. Nejdřív oba palce, pak oba ukazováčky, oba prostředníčky, prsteníčky, malíčky. Až budou všechny „okvětní lístky“ rozvinuté, spoj dlaně i natažené prstíky před obličejem a opři je o sebe. Propleť prsty – kytičky se kamarádí. Uvolni ruce, rozpoj a znovu zavři dlaně v pěst. Opakuj třikrát.

⑤ Na závěr znovu protřepej a uvolni ruce v zápěstí. Ještě zkus třikrát zakroužit rukama v zápěstí, pak i na druhou stranu.

Dítě a jeho psychika

Před týdnem jsme se dověděli, že naše město Lipník nad Bečvou leží v kraji, kterému se říká Záhoří. Seznámili jsme se s lidovými písničkami z našeho kraje. A dnes tu máme ukázkou jedné z pohádek ze Záhoří – přímo z našeho města Lipníka. Je v knížce s názvem „**Smích a pláč moravského městečka aneb Moravské pohádky a pověsti Lipenského Záhoří**“ a napsal ji spisovatel z našeho města **Jaroslav Polka**. Popros někoho z dospělých, ať ti přečte pohádku „O rytíři na koni“. *Pozor! Je trochu strašidelná:*

O rytíři na koni

„**L**éta Páně 1645 dobyl městečko Lipník švédský generál Köningsmark. Vydrancoval je tak dokonale, že občané uhájili sotva holé životy. Dokonce i šatstvo pobral, takže Lipenští chodili jen v hadrech a po celé Moravě žebrali o jídlo, aby nezemřeli hladu. Švédi vyloupili dokonce i kostelní poklad. V roce 1646, 1. listopadu, vtrhl do bezbranného a zuboženého městečka generál Wittenberg se svojí jízdou. Lidem nic uloupit nemohl, protože už nebylo co. Za osm dnů město kvapem opustil. K té době se váže následující pověst.

Již pět dnů pobýval švédský generál se svými rejтары ve městě. Sotva se setmělo, nabyl švédští vojáci odvahy. Pronikali do domů a týrali místní obyvatele. Nářek ubohých občanů se nesl celým setmělým městem. Tu znenadání, jako kdyby ze země vyrostl, objevil se uprostřed rynku černý kůň a na něm seděl černý rytíř. Ale ta hrůza! Byl bez hlavy a měl jen pravou ruku a v ní držel ohnivý meč. Seděl pevně na koni, projížděl ulicemi města a jak uviděl nějakého švédského vojáka, bez milosti se dotknul jeho těla a švéd okamžitě shořel na prach. Tak rytíř projel městečkem a cestou zahubil hodně Švédů. Druhého dne se vše opakovalo. Po „spanilé“ jízdě ulicemi se rytíř vždy vrátil na náměstí a zmizel. Švédských vojáků se zmocnila hrůza. Pomalu přestali večer vycházet ven. Sedmého dne (pobytu v městečku) si nechal generál zavolat rychtáře.

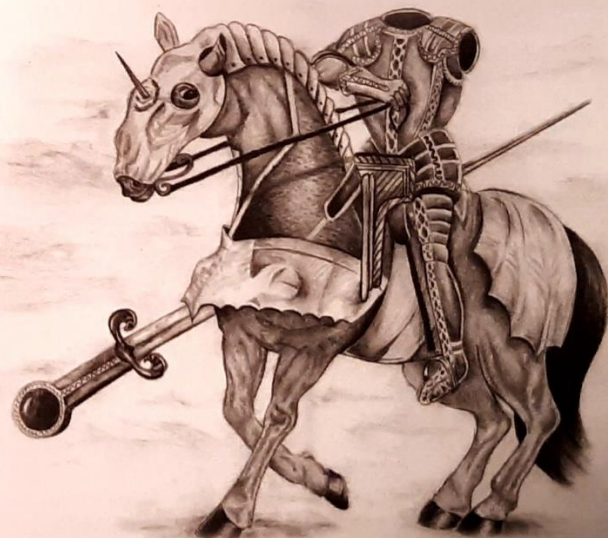
„Jak mi, rychtáři, zdůvodníš, že se městem projíždí nějaké strašidlo a vraždí mi vojáky?“ spustil zprudka Wittenberg. „Nevím, pane, ale říkají, že je to z hrobu povstálý někdejší první pán města – Bohuš z Drahotuchu. Nemůže se dívat na utrpení ubohých měšťanů i svého bývalého zboží. Na to prý s králem Přemyslem Otakarem Druhým město nezakládal.“ srdnatě odpověděl statečný rychtář.

„Dělej co dělej, rychtáři, ale zahyne-li dnes večer jediný můj voják, nechám vás zítra všechny postřílet. Osobně na to dohlédnu,“ vztekle promluvil generál a rychtáře propustil.

Několik švédských rejтарů se dozvědělo, že v ulici u hradeb bydlí v malém domečku dvě dívky, sestry. Domluvili se, že je večer navštíví, a bude-li třeba, použijí třeba i násilí. Těž se tak stalo. Sotva se setmělo, počalo se deset vojáků dobývat do chalupy. Už se jim podařilo vyvrátit dveře. V tu chvíli se objevil černý rytíř. Několikrát se mocně rozmáchl mečem a rázem bylo po vojácích. Rytíř se rozjel na svém koni na náměstí. Ještě než dojel na rynek, stal se hotový zázrak. Rytíř měl najednou i druhou ruku a na trupu hlavu, krytou helmicí. Tu proti rytíři kráčel švédský generál. Celý ztuhl, když viděl pána na koni. Rytíř dojel k Wittenbergovi, chytil jej přirostlou levou rukou pod krk, až se generál dusil: „Wittenbergu, zítra ráno odjedeš z města se všemi svými vojáky, nebo vás v noci zahubím! Běda ti, jestli někomu ve městě ještě ublížíš!“ odhodil od sebe vyděšeného generála a ten se svalil v bezvědomí na zem. Trvalo do rána, než Wittenberga vzkřísili.

Toho dne, 10. listopadu 1646, švédští vojáci neslavně opustili město Lipník. Generál celý rok na krku cítil sevřenou rytířovu ruku. Prý do roka zemřel. Udusil se. Rytíř na koni se už nikdy v městečku, jež zažilo ještě mnoho útrap, neobjevil.

Kdo byl rytíř? Polovina lidí v městečku svorně tvrdila, že to byl pan Bohuš z Drahotuchu. Druhá polovina lidu zase říkala, že to snad byl sám král Přemysl Otakar II. Tak nevím, která strana měla pravdu. Ale záleží na tom? Hlavní je, že zastavil řádění Švédů v našem městě.

Máš doma tento pracovní list ➡

Procvič si na něm některé tvary, která už znáš.

Vybarvi šaty holčičky podle pokynů na pracovním listu:

kruhy žlutě

čtverce červeně

trojúhelníky modře

► Jeden tvar, který znáš, na šatech chybí. Který?

Řešení: obdélník.

Vybarvi holčičce šaty tak, aby byl každý geometrický tvar vybarvený stejnou barvou. Jaké tvary má holčička na šatech?

Dítě a ten druhý

Nacvič si **bezpečné přecházení silnice** s kamarádem Kostkáčem. Klikni na obrázek ►►

Jak se chovat při **setkání s cizími lidmi**? Michal z Kouzelné školky ti to ukáže v krátkém videu.

◀◀ Klikni na obrázek.

Zdroj videí: edu.ceskatelevize.cz

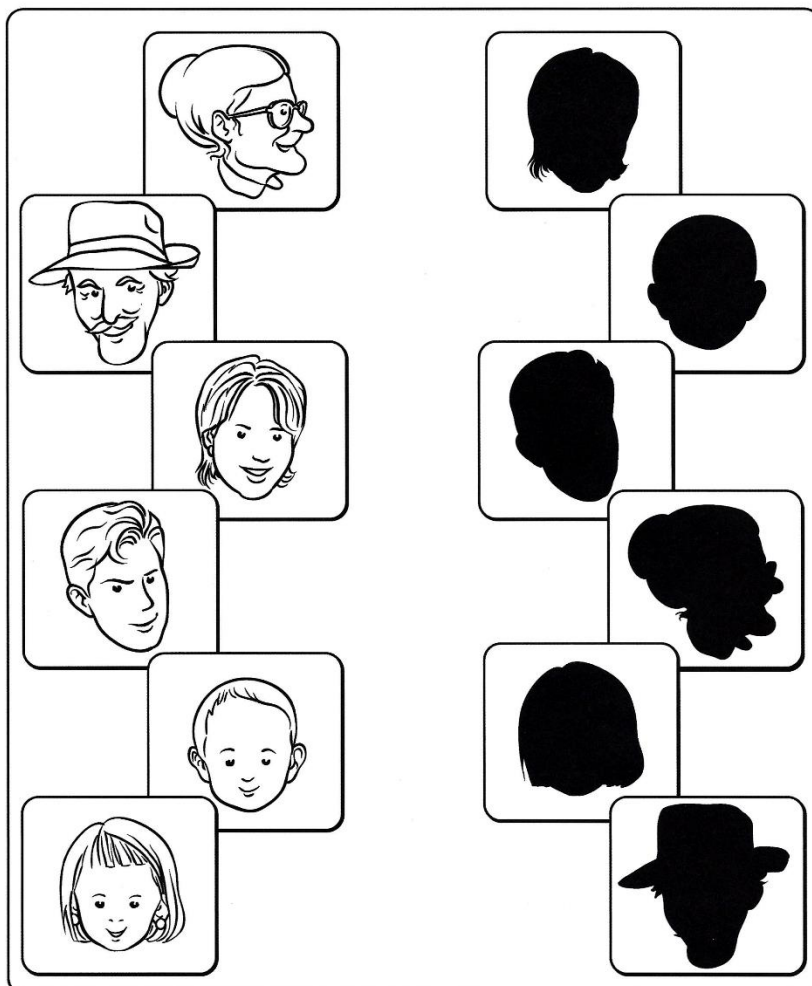

Máš doma tento pracovní list ➡

Pracuj podle pokynu na pracovním listu.

- Ukaž prstem, kde je:
- MAMINKA
 - DĚDEČEK
 - BRATŘÍČEK
 - BABIČKA
 - TATÍNEK
 - SESTŘIČKA

Pojmenuj členy rodiny a tužkou spoj každého s jeho stínem.

Dítě a společnost

LIDSTVO JE KRÁSNÉ, ROZMANITÉ SPOLEČENSTVÍ!

Na Zemi žijí lidé různých kultur, ras a národností. Odlišují se třeba barvou kůže, tvarem očí, vzrůstem. Nebo tím, jak zpívají a tančí, jejich zvyklostmi, jakou řečí mluví. Nebo oblečením, tvarem obydlí, jakým písmem píší. Nebo bohy, ve které věří, a chrámy, kam je chodí uctívat.

Podle barvy pleti se lidstvo dělí do tří základních skupin:

LIDÉ BÍLÉ PLETI:

Zdroje obrázků: Depositphotos.com

lidove-kroje.cz

Novasol.cz

LIDÉ ČERNÉ PLETI:

Zdroje obrázků: Wikipedia.org

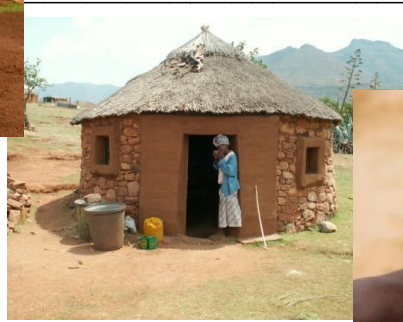

lideaustralie.websnadno.cz

Wikipedie.cz

Wikipedia.org

picas.cz

malovanyoblicej.cz

LIDÉ ŽLUTÉ PLETI:

Zdroje obrázků: infoglobe.cz

besttravelphotos.tumblr.com

web.sks.cz

kaneesha.com

► Mnohem důležitější než to, co nás odlišuje, je to, co nás spojuje. Co je všem lidem na celém světě společné? Zkus na to přijít.

Příklad řešení: Všichni jsme LIDÉ. Naše těla jsou stejná – máme hlavu, trup, dvě ruce a dvě nohy. Máme se rádi, pracujeme, dodržujeme zákony a chceme být šťastní. Milujeme svoje děti a chceme pro ně to nejlepší. Všichni žijeme na planetě Zemi, která nás živí. Proto se o ni musíme moc dobře starat a chránit ji. Aby zůstala zdravá pro ty, kteří se narodí dávno po tom, co my už tady nebudeme.

tichezpravy.cz

NÁŠE MĚSTO JE PLNÉ ZAJÍMAVOSTÍ A PŘÍBĚHŮ!

Často chodíme se školkou na procházky do **zámeckého parku**.

Víš, že už je starý více než 350 let? Založil ho kníže Dietrichštejn v polovině 17. století. Tenkrát ale park nevypadal jako dnes. Spíš to byla okrasná zahrada a rostly tam hlavně ovocné stromy. Dnešní podobu má park přibližně 150 let. Asi tak dlouho trvají celé dva lidské životy!

Říká se tomu „anglický park“ a znamená to, že v zeleni trávníků se nechá vyniknout krása jednotlivých dřevin, tedy stromů a keřů. A představ si, že některé stromy rostou v našem zámeckém parku už od doby jeho založení! Třeba tolik oblíbený **„Opičák“** (převíslá forma buku lesního), po kterém děti rády šplhají. To je opravdový pradědeček mezi stromy...

Tak vypadal zámecký park asi před 100 lety... ... a tak vypadá dnes!

Zdroj: fotoarchiv Ing. Viléma Zeinera

Foto: B. Prudilová

V zámeckém areálu rádi navštěvujeme další zajímavost, kterou k nám jezdí obdivovat lidé z celé naší republiky: **střešní zahradu**.

Vznikla přibližně ve stejné době jako zámecký „anglický“ park, tedy před více než 150 lety.

Je nejstarší v České republice! Je to vlastně terasa na střeše bývalých koníren a kočárovny. Dnešní podoba střešní zahrady vznikla v době, kdy byla majitelkou panství kněžna Antonie z Dietrichštejnů, provdaná za hraběte Roberta z Althanů. Měla moc krásné husté vlasy, jak je vidět na fotografii... Umíš si ji představit, jak jede na koni zámeckým parkem a ty dlouhé lokny za ní vlají? ► Zkus to nakreslit!

Kněžna Antonie Althanová

Zdroj: fotoarchiv Ing. Viléma Zeinera

Tak vypadala zámecká střešní zahrada asi před 100 lety...

Zdroj: fotoarchiv Ing. Viléma Zeinera

... a tak vypadá dnes!

Foto: B. Prudilová